

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił S. U. prawa do emerytury na tej podstawie, że na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Organ rentowy jako okres pracy w warunkach szczególnych uwzględnił wnioskodawcy okresy pracy w wymiarze 13 lat i 8 miesięcy tj. okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) od 1 czerwca 1975 r. do 30 kwietnia 1982 r. oraz od 1 października 1982 r. do 30 czerwca 1989 r. Za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach organ rentowy nie uznał okresów zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. od 1 lipca 1989 r. do 30 czerwca 1992 r. bowiem świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 20 sierpnia 2001 r. nie spełnia przesłanek wymaganych prawem (podany rodzaj prac – monter instalacji sanitarnych i grzewczych oraz stanowisko – monter instalacji zewnętrznych nie jest zgodne z powołanymi przepisami resortowymi). Zgodnie z przepisami prawa do pracy w szczególnych warunkach zalicza się roboty wodno – kanalizacyjne oraz budowę rurociągów w głębokich wykopach na stanowisku montera instalacji sanitarnych i grzewczych, pod warunkiem ich wykonywania stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. /decyzja k. 21-21 odw. akt emerytalnych/

W dniu 20 stycznia 2016 r. wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji ZUS wnosząc o jej zmianę i przyznanie emerytury. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Wniósł o zaliczenie do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach zakwestionowanego okresu pracy na stanowisku montera instalacji sanitarnych i grzewczych. /odwołanie k. 2-3, koperta k. 5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w skarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k. 6-6 odw/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca S. U., urodzony (...), w dniu 26 listopada 2015 r. złożył wniosek o emeryturę /wniosek k. 1-8 odw. akt emerytalnych/.

Ubezpieczony jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, we wniosku o przyznanie emerytury wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa /bezsporne, wniosek k. 1-8 odw. akt emerytalnych/.

Przed organem rentowym wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. udokumentował staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 4 miesiące i 24 dni, w tym 25 lat, 3 miesiące i 20 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc i 4 dni okresów nieskładkowych /bezsporne, decyzja k. 21-21 odw. akt emerytalnych/.

Organ rentowy jako okres pracy w warunkach szczególnych uwzględnił wnioskodawcy okres pracy w wymiarze 13 lat i 8 miesięcy, to jest okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) od 1 czerwca 1975 r. do 30 kwietnia 1982 r. oraz od 1 października 1982 r. do 30 czerwca 1989 r. / świadectwo pracy w warunkach szczególnych k. 12 akt emerytalnych, decyzja k. 21-21 odw. akt emerytalnych/.

W okresie od 1 lipca 1989 r. do 30 czerwca 1992 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Spółka z o.o. w Ł. pełnym wymiarze czasu pracy. Zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 30 czerwca 1992 r. w wymienionym okresie zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowisko „montera instalacji zewnętrznych”. Zgodnie z zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 24 kwietnia 2001 r. w tym okresie zatrudnienia ubezpieczony zajmował ostatnio stanowisko „kopacza – montera instalacji sanitarnych zewnętrznych”. /świadectwo pracy k. 13 – 13 odw. akt emerytalnych oraz k. 15/16 akt kapitałowych, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 31/32 akt kapitałowych oraz k. 15, zeznania wnioskodawcy 00:15:35-00:18:01 – płyta CD k. 49 w zw. z 00:01:01-00:07:53 - płyta CD k. 27/

Ze spornego okresu zatrudnienia nie zachowała się żadna dokumentacja osobowo- płacowa wnioskodawcy. /bezsporne/

(...) Spółka z o.o. w Ł. w dniu 20 sierpnia 2001 r. wystawiło wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, w którym zaświadczyło, iż wnioskodawca był zatrudniony w (...) Spółka z o.o. w Ł. w okresie od 1 lipca 1989 r. do 30 czerwca 1992 r. i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace montera instalacji sanitarnych i grzewczych na stanowisku montera instalacji zewnętrznych wymienionym w wykazie A Dziale V poz. 1 pkt. 6 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach /świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 14 akt emerytalnych/.

Na stanowisku montera instalacji hydraulicznych wnioskodawca zajmował się montowaniem przyłączy kanalizacyjnych i wodociągowych na budowach. Montował rury doprowadzające wodę na daną budowę i złączki. Rury te były uprzednio umieszczone w ziemi za pomocą dźwigów. /zeznania świadka R. K. k. 36 odw. – k. 37, zeznania świadka R. B. 00:03:18- 00:11:30, 00:11:30- 00:12:19, 00:12:19-00:14:00 - płyta CD k. 49, zeznania wnioskodawcy 00:15:35-00:18:01, 00:18:01 – 00:21:51 – płyta CD k. 49, 00:15:35-00:18:01 – płyta CD k. 49 w zw. z 00:01:01-00:07:53 - płyta CD k. 27/

Montaż instalacji (przyłączy) był wykonywany zarówno w pomieszczeniach, w budynkach jak i na zewnątrz – w zależności od potrzeb i warunków atmosferycznych. /zeznania świadka R. K. k. 36 odw. – k. 37, zeznania świadka R. B. 00:03:18- 00:11:30, 00:11:30- 00:12:19, 00:12:19-00:14:00 - płyta CD k. 49/

Praca wnioskodawcy na stanowisku montera polegała na doprowadzeniu rur na teren budynku. /zeznania świadka R. B. 00:03:18- 00:11:30, 00:11:30- 00:12:19 - płyta CD k. 49, zeznania wnioskodawcy 00:15:35-00:18:01– płyta CD k. 49/

Rury wprowadzano do budynku przez fundament o grubości 50 cm. Rury te były wprowadzone przez wnioskodawcę do budynku na wysokość 1 m do góry /zeznania wnioskodawcy 00:18:01 – 00:21:51 – płyta CD k. 49/

Do obowiązków wnioskodawcy należało także montowanie pieców. /zeznania świadka R. K. k. 36 odw. – k. 37/

Jako monter wnioskodawca zajmował się także transportem. W razie potrzeby zajmował się także pracami załadunkowymi. /zeznania świadka R. K. k. 36 odw. – k. 37/

Prace na zewnątrz były wykonywane na początku każdej budowy, co stanowiło około 50 - 70 % wymiaru czasu pracy wnioskodawcy, w pozostałym zakresie wnioskodawca pracował w budynkach. /zeznania świadka R. K. k. 36 odw. – k. 37, zeznania świadka R. B. 00:03:18- 00:11:30, 00:11:30- 00:12:19, 00:12:19-00:14:00 - płyta CD k. 49/

Na zewnątrz wnioskodawca wykonywał instalacje w głębokich wykopach od 1 m do 5 m w głąb ziemi. Maszyny kopały rowy, a wnioskodawca wraz z innymi pracownikami wchodził do rowów, by dokonać przyłączenia. /zeznania świadka R. K. k. 36 odw. – 37, zeznania świadka R. B. 00:03:18- 00:11:30, 00:11:30- 00:12:19 - płyta CD k. 49, zeznania wnioskodawcy 00:15:35-00:18:01, 00:18:01 – 00:21:51 – płyta CD k. 49, 00:15:35-00:18:01 – płyta CD k. 49 w zw. z 00:01:01-00:07:53 - płyta CD k. 27/

Zdarzały się okresy, w których wnioskodawca pracował stale na zewnątrz, gdzie w uśrednieniu pracował jednakże około połowy wymiaru czasu pracy. /zeznania świadka R. B. 00:03:18- 00:11:30, 00:11:30- 00:12:19, 00:12:19-00:14:00 - płyta CD k. 49/

Wnioskodawca wykonywał powyższe czynności (zarówno na zewnątrz jak i wewnątrz budynków) w pełnym wymiarze czasu pracy, czasem dłużej /zeznania świadka R. K. k. 36 odw. – k. 37, zeznania świadka R. B. 00:03:18- 00:11:30, 00:11:30- 00:12:19, 00:12:19-00:14:00 - płyta CD k. 49/

W spornym okresie zatrudnienia wnioskodawca nie miał okresów przestoju, urlopów bezpłatnych. /zeznania świadka R. K. k. 36 odw. – 37, zeznania wnioskodawcy 00:15:35-00:18:01 – płyta CD k. 49 w zw. z 00:01:01-00:07:53 - płyta CD k. 27/

Zimą wnioskodawca otrzymywał posiłki regeneracyjne /zeznania świadka R. B. 00:03:18- 00:11:30 - płyta CD k. 49/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dokumentów zawartych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, zeznań świadków R. K. i R. B. oraz częściowo zeznań odwołującego się. Zeznania świadków Sąd ocenił jako wiarygodne, gdyż są spójne i korespondują ze zgromadzoną dokumentacją.

Ustalając stan faktyczny, Sąd nie dał wiary zeznaniom odwołującego się w zakresie w jakim twierdził on, że w spornym okresie wykonywał wyłącznie prace na zewnątrz i nie wykonywał żadnych prac w budynkach (z wyłączeniem około półtoramiesięcznego okresu zimowego kiedy jego zdaniem wykonywał prace w budynkach), gdyż zeznania te pozostają w sprzeczności z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków R. K. i R. B., zgodnie z którymi średnio około 50-70 % prac wnioskodawca wykonywał na zewnątrz a w pozostałym zakresie w budynkach.

Nadto zeznania wnioskodawcy w powyższym zakresie są wewnętrznie sprzeczne. W toku swoich zeznań wnioskodawca przyznał bowiem, że jego praca polegała także na doprowadzeniu rur na teren budynku i że rury te wprowadzał do budynku przez fundament o grubości 50 cm na wysokość 1 m do góry. Zgodnie z zasadami logicznego rozumowania w ocenie Sądu czynności te nieodzownie wymagały pracy na terenie budynku. Nie uszło także uwadze Sądu, że wnioskodawca w toku zeznań stwierdził, że „łączyliśmy też te rury na terenie budynku” po czym sprostował swoje twierdzenie, wskazując, że „wszystkie prace wykonywaliśmy na zewnątrz”. Powołane okoliczności wespół świadczą o niewiarygodności wnioskodawcy we wskazanym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U z 2017 r. poz. 1383 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Art. 184 ust. 2 stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Z przepisu art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wynika, że ubezpieczonym będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

W myśl art. 32 ust. 1a pkt. 1 przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa..

Z kolei według ustępu 2 art. 32 dla celów ustalenia tych uprawnień za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym

stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Zasady przechodzenia na wcześniejsze emerytury oraz wykazy stanowisk do tego uprawniających określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 z późn. zm).

Według treści § 3 i 4 tego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. Dodatkowo § 1 ust. 2 rozporządzenia stanowi, iż właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B. Analiza treści wykazu A stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że do prac wykonywanych w warunkach szczególnych należą wymienione w Dziale V pod poz. 1 „roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach”.

Do prac tego rodzaju należy wymieniona w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty w dziale V pod poz. 1 pkt. 6 praca na stanowisku „montera instalacji sanitarnych i grzewczych”.

Stosownie zaś do treści § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach w nim określonych są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest - w myśl § 2 ust. 2 - świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione według określonego wzoru lub świadectwo pracy, w którym zakład pracy stwierdza charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca spełnił warunki do uzyskania emerytury w zakresie wymaganego wieku i ogólnego stażu pracy. Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy także okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 13 lat i 8 miesięcy. Spór dotyczył okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Spółka z o.o. w Ł. od 1 lipca 1989 r. do 30 czerwca 1992 r., za który to okres pracy zostało wystawione świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 20 sierpnia 2001 r. nie spełniające przesłanek wymaganych prawem (podany rodzaj prac – monter instalacji sanitarnych i grzewczych oraz stanowisko – monter instalacji zewnętrznych nie jest zgodne z powołanymi przepisami resortowymi).

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii w pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę, iż regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym nawet zeznaniami świadków /por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. III UZP 5/85; uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84; wyrok Sądu Najwyższego z 30 marca 2000 r. II UKN 446/99, opubl. OSNAPiUS 2001, nr 18, poz. 562/.

Dlatego też Sąd na okoliczność rodzaju i charakteru wykonywanych przez wnioskodawcę w spornym okresie czynności przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę złożonej do akt sprawy dokumentacji pracowniczej oraz zeznania zgłoszonych świadków, a także zeznania samego wnioskodawcy.

Na podstawie znajdujących się w aktach osobowych dokumentów Sąd ustalił, że w (...) Spółka z o.o. w Ł. wnioskodawca zajmował stanowisko montera instalacji zewnętrznych (świadcstwo pracy). W zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wskazano zajmowane ostatnio stanowisko kopacza – montera instalacji sanitarnych zewnętrznych. Poza wskazaną dokumentacją ze spornego okresu zatrudnienia nie zachowała się żadna dokumentacja osobowo - płacowa.

Z zeznań wnioskodawcy wynika, że na zajmowanym stanowisku montera instalacji wnioskodawca zajmował się montowaniem przyłączy kanalizacyjnych i wodociągowych na budowach, montując rury doprowadzające wodę na daną budowę i złączki. Na zewnątrz wnioskodawca wykonywał instalacje w głębokich wykopach od 1 m do 5 m w głąb ziemi. Maszyny kopały rowy, a wnioskodawca wraz z innymi pracownikami wchodził do rowów by dokonać przyłączenia. Okoliczność tą potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie R. K. i R. B.. Na podstawie zeznań tychże świadków Sąd jednakże ustalił, że poza wyżej wskazanymi czynnościami w głębokich wykopach wykonywanymi na zewnątrz wnioskodawca zajmował się także wykonywaniem instalacji wewnątrz budynków - w zależności od potrzeb i warunków atmosferycznych. Na podstawie zeznań świadka R. K. Sąd także ustalił, że do obowiązków wnioskodawcy należało także montowanie pieców i w razie potrzeby prace załadunkowe w transporcie. Z zeznań obu świadków wynika nadto, że prace na zewnątrz zajmowały wnioskodawcy średnio około 50 – 70 % dziennego wymiaru czasu pracy, natomiast w pozostałym czasie swojej pracy wnioskodawca wykonywał instalacje w budynkach. Wskazać w tym miejscu trzeba ponownie, że sam wnioskodawca zresztą potwierdził, że jego praca polegała także na doprowadzeniu rur na teren budynku i że wprowadzał je na wysokość 1 m w górę.

W oparciu o tak poczynione ustalenia nie było podstaw do tego, aby prace wykonywane przez wnioskodawcę zakwalifikować do prac w warunkach szczególnych. Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy (rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych). Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2001 r., sygn. II UKN 598/00, opubl. OSNP 2003/17/419; por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2009 r. sygn. I PK 194/08, opubl. OSNP 2010/23-24/281/.

Nie jest natomiast dopuszczalne uwzględnianie przy ustalaniu okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika, przez co tak zatrudniony nie spełniał koniecznego warunku dla uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych, jakim było stale wykonywanie pracy szkodliwej w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na zajmowanym stanowisku pracy /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2008 r. sygn. II UK 306/07, opubl. OSNP 2009/21-22/290/.

Skoro wnioskodawca w czasie 8-godzinnego czasu swojej pracy obok prac związanych z montowaniem instalacji sanitarnych i grzewczych w głębokich wykopach wykonywał także inne czynności, to jest prace instalacyjne przyłączy kanalizacyjnych i wodociągowych w budynkach, prace montażowe pieców i prace transportowe, nie zaliczające się do prac wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. nie ma podstaw do uznania, że było to stale i pełnoetatowe wykonywanie pracy na stanowisku montera instalacji sanitarnych i ogrzewczych, czego wymaga przepis § 2 ust. 1 rozporządzenia.

Reasumując, ponieważ warunek minimum 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach nie został spełniony, w konsekwencji na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie jako bezzasadne.

K. W.